

Aszód és Vidéke

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és IRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 8 koronán . . . egyed. évre . . . 2 koronán
Fél évre . . . 4 . . . Egyes szám ára 20 fillér.
Bármentetlen levelet nem fogadunk el.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

FELŐS SZERKESZTŐ
NYIRY LAOS.

SZERKESZTŐSÉG és HADÓCHIVATAL ASZÓDON.

HIRDETÉSEK:
egyzség s c in Bónos r e u l e s t i t t e s i l t é r s o r a
C. W. U. Előzetesnek megrendezési díj

Halottak napján.

Az őszi rózsza kivirult s a ciny-santhenumok fehér permetege borítja a kihűlő földet. A legteljesebb ős ez. A pusztulás, a hervadás, az élettelen-ség előszeszorja. Itt vagyunk a halál előszarnokában.

Különös hely, mely különös hangulatokat ébreszt. Még kíséri léptünket a bágyadt, fakó fényű napsugár enyhe derüje, még a naptámadat, a szelid hajnal és a csöndes alkonyat elomló ködön át ott rezegnek az elmúlt élet, a szép nyár emlékei, de már szívünkre fuval a halál előszele. Ez a fuvalat végigsöpör a világon, lepergeti a fák lombjait, szétszórja a virágok szirmait, letörli a földről az élet színeit s csak az emlék melege rezeg még a szívünkben. Minden csak emlék . . .

Emlék . . . A lélek csüggedt szárnyával lengi be a multat. De ez

a tévova útja, ez a bolyongása is még az élet mélyén jár. Hanem ami holnap következik? . . . Az már a teljes mozdulatlanság, teljes halál. A természet halála.

És az ember a természet halálában is a maga életének vonatkozásait keresi. Meghal a természet, de meghalunk mi is. Sőt — oh, kegyetlen sors! — hányan haltak meg már eddig is közülünk. De hányan! És az emlékezés ereje odaröpíti a csüggedt szárnyu lelkeket ama halottak tömegéhez, akik vértünkől való vér, lelkünkől való lélek voltak valamikor . . .

Valahogy, úgy lehet ösztönszerűleg így támadhatott a halottak emlékezésének napja. A hit bizonyos valástörténelmi tényhez fűzi ennek a napnak keletkezését, de valószínűbbnek látszik, hogy a természet tanítása a természet figyelmeztetése vezette az emberiséget az élet ösvényeiről a halál

végtelen útjaira, a sírhalmok közé e napon.

Az ember keresi az analógiákat a maga élete és a természeti élet közt. És az ős szomorú haldoklásában megtalálta az emberi élet keserű megsemmisülésének pendant-ját és így avatta fel a maga hitéletének gyászos ünnepévé a halottak napját. És halottak napján kivirulnak a sirok. Az élet átköltözik az emlékezés néhány órájára a temetőbe, a halál földi birodalmába. És a halál ez emléknapiján is csodálatosan nyilatkozik meg az élet mindenható ereje. Az ember, a gyászoló és emlékező halandó gyászruhát ölt, de a temető virágos köntösbe öltözik. Az ember, mikor a maga nyomoru végzetének beteljesülését siratja a temetői emlékjelek előtt, még akkor is az élet színeivel hinti tele a könnyező virágot. Rózsát fakaszt a sirokon és lángot gyújt a halmok fölé. Az élet káprázatos színe, az élet fehér vilá-

TÁRCZA.

A nyugalmas rév.

Irtá: Kóbor Tamás.

Az operában, „Faust“ első felvonása után összeütköztem Peval Gyulával. Tíz esztendeje nem láttam, ő se engem. Nagyon megörültem a nem várt viszontlátásnak, mint mindig, valahányszor a véletlen összehoz emberekkel, kiket magam sohase keresnék fel. És érdeklődtem viselt dolgai iránt, amint hát illik is érdeklődni a jó barát iránt a mult és a jövődö viszont nem látás közé eső tíz perc alatt.

— Nem voltál Pesten? — kérdeztem.

— Dehogyan nem. Ki se mozdulok innen. A hivatal is ideköt, meg a családom is. — Családod van? Derék. Gyakran jársz az operába?

— En? Soha! — szólt oly hangon, mintha apagyilkosság vádját háritaná el magától. — Szabadjegyet kaptam, különben most sem volnék itt.

Erre a kijelentésre kezdett érdekelni Peval. Végignézttem rajta s egyszerre világosan láttam őt magam előtt, amilyen 10 esztendővel ezelőtt volt. Peval Gyula! Hogy így megfeledezhettem róla! A bank lelegegancsabb hivatalnokja volt. Az inge fehérsége fajt a szemnek, ruházata válogatott finomsága lesujtotta a legönérzetesebb individualitást is.

S csodálatos, Peval Gyula most is az

ő gyűrött ingében, a kefélestől zsiros fekete kabátjában, ráncos disznóbőr cipőjében és torzonborz szakállával emlékezett hajdani eleganciájára. Hogy is mondjam csak? Az eleganciáját ellepte a patina, mintha tíz esztendővel ezelőtt megszünt volna ruhát váltani s utolsó toletjét megfogta volna az érczeknek ez a nemes rozsdaja.

Önérzetes hivatkozása a szabadjegyre, ugyszólván egész biográfiáját foglalja magában. Peval Gyula azelőtt gavallér volt, most a szabadjeggyel hengeg. Ő a takarékoság parvenüje. Ez az ember nem változott meg, csak zálogba tette előbbi természetét, melynek most a zálogcéduláját hordja magánál.

Az operában, ha Faustot adják, az ember válogathat a helyekben. Az én Peval barátom mellém telepedett s áradozó beszéddel kezdte nekem ecsetelni az ő nagy takarékoságát. A bőbeszédűség, melylyel önmagát méltatta, mintha jubiláris beszédet mondana saját maga felől, teljesen visszaidézte az ő régi mivoltát. Ni, hisz ez az ember egy csöppet sem változott, csak a kabátja kopott meg. Ennek az embernek nem is volt soha becsapni való természete, hanem mindenkoron olyan lelkiület viselt, amilyen illet a kabátjához. Amikor cilindert hordott, akkor granátostiermetűnek érezte magát. Amikor frakkot öltött, rugalmas volt a lépése és tele volt a tárcája, meg a szive. És — ejnye, hiszen Peval barátomnak regénye is volt a kabátjához, — hogy erre csak a Faust második felvonása alatt gondoltam!

A regénye most ott tánczol a balletkarban, kaczer jókedvvel, ujjai közé fogva rokolóját; lágyan hajló testtel s üdén fiata-

losan mosolyogva. Tömött, székehája kiviláglók a keringő sokaságából, ugyanint tiz esztendővel ezelőtt. Követem a látesővemmel, most sem festi magát s tán legőregebbje lévén a tánczarnak, a legfiatalabbnak látszik. Ni, a Schaffer Gizi, „a menyasszony“, ahogy társai káfferül nevezték s tán most is nevezik. Egy dobutezai hordár lánya, letedmagával laktak egy dohos udvari szobában, sötét szegénységben. Annak idején 10 forintot kapott havonként, ezzel fizette a házbért. A huga varrólány, az öcsese szedőgyerek, a többi nevetlen iskolás gyerek, akik legfőbb most keresnek valamit. Krumpliból és kenyérből táplálkozott; de rózsák fakadtak arcaín s formás, elomló termeté mindig elegáns, finom ruha fogta körül. Az utczán járva, uri kisasszony volt, olyan, mint a büszke vízi liliom, aki moesár vizéből táplálja büszke fehér szirmait.

Hogy miből tellett az előkelő ruhára, azt nem tudja senki. De Schaffer Gizit társai gunya emelte minden gyanu fölé. Becsületes, megközelíthetetlen leány volt. A szinpadon tánczolva, mosolygó elfogulatlansággal tűrte a feléje szegzett látesővek frivol tolakodását, de ha az utczán egy tolakodó tekintet furdott kalapja alá arcát elöntötte a vér.

Lopva néztem a szomszédomat. Peval Gyula arcaán az általános figyelmen kívül más hatást nem látott. Ő a tánczot látta, a lány, halk keringőritmust hallgatta. Meg nem resonált siket lelkében.

Sőt ezt a lelki siketséget is takarékosági érdekei közt sorolta, mert maga kezdett róla beszélni.

mélyen kontrasztja annak a végtelen éjszakának, amely a sírok mélyén terjeng.

De az első ember meg a halál csöndes világába is elviszi a maga ragyogó jelvényeit. Holott úgy kellene lennie, úgy volna stilszerű e nap megünneplése, hogy a halálnak a végkép való elpusztulásnak fekete jelvényei diszítsék e napon a sírokat. Semmi jel, ami az életre emlékeztet, hanem minden intelem, amely a halált festi a képzelet elé.

— Memento mori! . . .

De az ember önmagához nem tud ilyen kegyetlen lenni. És ez önkíméletéhez nagyszerű védelmet talált ki a szeretetét. Az a virág, amit sírjaira hint, az a fény, amit a hantokon gyújt, a szeretet virága és énye. És ne tagadjuk meg tőle, hogy ez így is van. Hiszen szeretet csakugyan él a szívében.

A halottját szeretettel siratja, gyászolja Ezen a napon.

És ne turkáljunk az érzésekben. Ne nézzük a hétköznapiakat, amikor az érzések szinte galvanizáltak kerülik a halottra való emlékezést. Felejteni kell, felejtetni kötelesség. És hány ember, a legtöbb, az okosan beosztott élet ezer gondjával, vidámságával, szórakozásával igyekszik feledni. Tanulja a feledést. Ezzel tartozik az életnek. Mert a halott, attól fogva, hogy átköltözött a maga határból mélységű földi lakásába, már nem az élet tartozéka. Még az em-

lékezésben sem. Csak ilyenkor, halottak napján, amikor a természet figyelmeztet rá,

Memento mori! . . .

Pakots József.

Halottak napján.

Krizanthémum a holtak virága
Ott fonnyadoz sok, sok sir felett;
Kimegyünk a holtak honába
S elsirjük a bánat könyeket! . . .

Oh mert ugyan kinek nincs halottja,
Akit sokszor meg-megkönyezünk;
Hisz hányszor elsiratjuk azt is, ki
Él, mosolyg, de meghalt már nekünk.

Baranyai József.

Sírfeliratok.

— Elmélkedés halottak napján. —

November 2-ika a halottaké. Kirándulunk a sírok csöndes birodalmába, elmélázva betűzgetjük a sírfeliratokat; azt a néhány szót, amelyeknek feladatuk az, hogy hosszú életünkről hírt adjanak a kegyeletes utókornak.

Érdekes olvasmány esik a temetőben. Egy anthologia, érczapokon arany betűkkel megírva. E kegyeletes napon foglalkozunk vele.

A nagy költők, írók, művészek sírfeliratainak s nagy költők által írott sírfeliratoknak egész lexikonát lehetne ide jegyezni. Jacobi-Kretschmar, Waldmann, Ostfelder és más írók gyűjteményeiben lapozhat, akit e márványba, vasba, gránitba vésett arany betűs poezis érdekel. A görög anthologia

gyöngyét képezi Simonides epigrammja a „Termopylaei hősök“-ről, így hangzik:

Oh! adjad Lakedaemonnak tudtára vidéki,
Hogy törvényéhez hiven — imhol fekszőnk!

Vergil maga írja meg sirversét s annak tömörsége, jellemzettsége csakugyan páratlan a maga nemében. Így hangzik magyarul:

Mantua szült, aztán Calabria rabolt el, a
Partenopé; dalaim — pásztor, ugar, daliák!

A budapesti kerepesi-temető valószínűs anthológiája a meghatározó feliratoknak. A Deák Ferencz sírján alkalmas idézeteket olvassunk, míg a gróf Battyhány Lajos, Magyarország vértanúhalált halt első miniszterelnökének sírján e sorok olvashatók:

Nagy küzdés volt egész élte,
Sokak által félre értve
Oh, de oly szent volt halála
Életét meg magyarázta.

Az öngyilkos Balázs Sándor sírjára idézőjelekben tünteti fel az elhunyt utolsó levelének két jelentőségtes szavát:

„Fáradt“ volt, „pihenni“ akart!

Megyeri sírfelirata közismeretű Vörösmarty Mihály műveiből: kaczag, derűtlenség van a síri világban, mert az árnyak közt a — Megyeri szelleme jár! A Kisfaludi Károly síremlékéről is elég az első sort idézni: „Kisfaludit ne keresd e keskeny sírban, óh! honfi . . .“

Néha azonban a fejfák megünják az egyhangu őrszolgálatot. Nagyokat kacagnak s adomákat beszélnek egymásnak. A fenségestől a nevetségesig csakugyan nincs több egy lépésnél. A néphumor, vagy önkéntelen naivitás érdekes tanulságai fogadnak a komikus síriratok nagy tömegében. Weber „Demokritosz“-a sorol fel sok ilyen

— Ez a Schöffler Gizi most is olyan, mint volt.

— Csak a térde valamivel gömbölyűbb, mint menyasszony korában, — jegyeztem meg én.

Peval Gyula nem reagált erre csak helyben hagyta.

— Csakugyan a térde gömbölyűbb. De jól emlékezél rá.

Majd megint kezdett henzegni.

— Igazában, én semmi szükségét nem érzem a színházi szórakozásnak. Ha most elhívnának innen, minden sajnálkozás nélkül hagynám itt az előadást. Hidd el, a boldogsághoz csak megelégedés kell és egy nyugalmas rév a családi élet. Én csak a családi életnek élek, legnagyobb örömem, ha hazamegyek feleségem és gyermekeim közé. A nőm köt, varr, én pedig a gyerekekkel foglalkozom, vagy újságot olvasok. Ó, a családi élet, a családi élet mindent pótol.

— Akkor neked igen jó feleséged lehet!

— Nincs párja, hidd el, hogy nincs párja. Szegény leány volt, szerelemből vettem el. De egy milliót ér. Takarékos és igénytelen, a ruháit maga varrja s nem is kell neki több, legföljebb kettő egy esztendőben. S úgy tudja rendben tartani a házat, hogy a fizetésem egy harmada megmarad. Ő tanított engem a valódi hasznos életre. Ha rá gondoltok, hogy mire jutottam volna Schöffler Gizivel, akkor szinte szégyellem magamat.

S ezzel folyt a henzegés az ő nyárs-polgári voltával úgy, ahogy hajdanában

henzegt az ideálisságával. A hivatalban, meg onnan elmenet Péval barátom egyéről sem beszélt, mint az ő viszonyáról Schöffler Gizivel. Hogy miből tett ez a nagy szerelm, azt ma sem tudom. De tény, hogy mindennap megvárta őt a próbánál s hazakisérte. A szép leány hallgatagon ment mellette. Hogy szerette-e az elegáns fiút. Miért ne? Szerette szerelm nélkül, mint a szegény leányok azt az embert, aki feleségül akarja venni. Am Pável barátom nem tudott eleget beszélni róla, hogyan szereti őt viszont. S mindenképpen tudott szerelmének valami ideális tiszta színezetet adni. Segítségére volt ebben, hogy szülei akaratával is szembe szállani. Minden szaván látszott, hogy kéjeleg az önzetlen szerelem gondolatában, imponált önmagának elfogulatlanságával, melylyel szerelme átlásán tulteszi magát s nem riasztja őt vissza a hordár após és a varró leány sógornőm sem.

Majd egy utolsó kísérletet tett, hogy szüleit megbékélje, rábírta Schöffler Gizit, hogy hagyja ott a balletet. Isten tudja, milyen nehezére eshetett a leánynak az az áldozat s miből fizette ezental, három esztendőn keresztül a házbért. De megtette és finom arcán ez alatt az idő alatt is játszott a finom mosoly és megjelenése ezental is elegáns volt. Nos és aztán egyszerre csak megszakadt közöttük a viszony, Péval Gyula megbékült a szüleiével, elvette szerelemből azt a lányt, akit szülei az ő számára választottak, Schöffler Gizi pedig mosolyogva ment vissza a színházhoz, ahol továbbra is a menyasszonynak csufolták.

Nem tudom miért, de ez a leány, akinek szívében rut megcsalása nem ejtett sebet, aki békén és mosolyogva állította helyre életében a statusquo-t, megmaradván változatlanul annak szegénynek, becsületlennek és elegánsnak tisztelőitől töltött el. Annál szánalmasabbnak láttam azt az elhomposodott embert, aki most is henzeg érzeleg, kaczerkodik önmagával és komédiázni másoknak. Szerettem volna szabadulni tőle, de mint annak idején a regényével, úgy tolakodott most a valóságával. Minden aron illusztrálni akarta az ő szóval festett idíljét, meg akarta mutatni az ő csudálatos felségét és a nyugalom révét, ahogy otthonát nevezte.

Másnap értem jött s elvitt a lakására. Egy Zöldfa-utcai régi ház második emeletére vezetett. Meghuzta a zsinóros csöngettyű rézkörtéjét; egy piszkos cseléd-leány nyitotta ki az ajtót. Az előszobában olesó, fésző, megfoltozott pokrócz volt feltelítve. Letették kabátjainkat, kalapunkat s benyitottunk. Barna jutte-függönyök tüntek a szemembe legelőbb, majd egy puzta fal, melyen apró tükör lógott. A padló fehérre volt sikálva, a ripsz székek a kopott abrosszal leborított asztal körül kínos geometriai pontossággal voltak felállítva. Minden egyes butordarab korhadt volt a használatától s szinte kiáltott róla a tisztaság. Bánt, rideg, kedvetlen tisztaság, melytő megfagy minden érzés. Péval le akart ültetni, de a viláért sem mertem a geometriai félkörre megrontani, féltem, hogy az asszony valahonnan előront és összeszid.

(Folyt. köv.)

tréfát, Webernél van a színész tragikomikus hatásos sirverse :

Hir ruh ich nun. Das Stüc' is aus.
Oh! Publikum — ruf mich heraus!

Vagy a hitves sirján e gyöngéd felhívás, mely a vándort nem az obli-gát megállásra hívja fel, de e szavak-kal futamítja meg :

Geh, Wanderer, geh flugs von hier!
Sonst steht si auf, und zanüt mit dir!

Vagy — végül — az orvos fel-irata :

Hier ruht mein lieber Arzt, Herr Grim
Und die der heilte — neben ihm!

A magyar nép temetői humora bámulatosan gazdag. A sok ismétlés-től elkopott, de valóban pompás pa-ródia, vagy — némelyek szerint — tényleg olvasható a miskolci csizma-dia sirverse :

Itt nyugszom én,
Olvasod te,
Olvasnám én,
Nyugodnál te.

Minden asztaltársaság hallotta már kecskeméti epitafiumot : „Született Kecskeméten, meghalt gutaütésben.“

Ismeretes a hatvani adoma, mely-ben sirverset irt a megszorult diák számára, egy tűz, kés és önfelakasztás által szörnyű halált családrol :

Infans ut verve, puerique nupta mariti,
Cultellas, flamme, fumo dolore cadunt!

A fővárosi roué pedig a követ-kező epitafiumot szánta magának :

Falucsán jött a világra,
Boldog volt ifjúsága,
Aztán a lantot verte,
S járt a világon szerte,
Párisban Ponponette
Egészen tönkre tette
S meg is halt — élni resten —
Asilva . . . Budapesten!

A sorozatot befejezzük. Egy em-ber siratja, a másik neveti a halált. Az egyik márványemlék alatt, a másik jeltelen sirban nyugszik. Arról beszél-nek holta után, erről hklilgatnak. Vég-eredményben mindegy az : közös sir-feliratunk, hogy pör, hamu, semmi vagyunk!

HIREK.

Udvari hírek. Tegnap délután 3 órakor ment el az udvar Gödöllőről. Ő felsége a király 3 óra 10 perczkor utazott el Bécsbe.

Bankett. A gödöllői kaszinóban ma este családias jellegű bankett lesz Rajtsán János főerdész tiszteletére melyen a kaszinó tagjai nagy számban fognak megjelenni.

Eljegyzés. Dr. Polner Zoltán ügyvédjelölt e hó 23-án tartotta el-jegyzését Mélik Miczi úrhölgygel Sepszi-Szent-Györgyön.

Halottak napján. Gödöllő pol-gársága, mint minden évben eddig, az idén is méltóan ünnepli meg novem-ber 1-én a mindszent gyászünnepét. Az ünnepélyt a polgári kör rendezi, hol a polgárság gyülekezni fog este 6 órakor s testületileg vonul onnan ki a temetőbe, koszorukat vivén a honvéd sírokra. Ünnepi szónokok lesznek :

Szvoboda Dénes, Deák Károly és Szeder Dezső.

A koronaadalom koszoruja. A gödöllői m. kir. koronaadalom ez évben is elviszi gödöllői virágokból kötött koszoruját néhai nagyszonyunk Erzsébet koporsójára Bécsbe. Szép dolog a koronaadalomtól a kegyelet ezen ápolása, bár Gödöllő község elől-járósága is követné a példát. Kötele-sége volna!

— **Gödöllő 1905. évi költségvetése.** Gödöllő előjárósága tegnap tárgyalta a köz-ség jövő évi költség vetését, melynek főbb tételei a következők :

Bevételi előirányzat összege : 54277'83 korona.

Kiadás :

személyi kiadások 7863'70
segédszemélyzet 4740'—
örök fizetése 4420'02
lakbérek 1424'—
fuvar állatorvos 60'—
adók, nyugdíj stb. 8069'67
gazdasági kiadások 11291'40
iskola és óvoda 5255'10
egészségügyi kiadás 150 K.

Tartozásokra 8062'—

Előre nem látott vegyes kiadások 850'—
Külön kivetések 21202'72.

Rendkívüli kiadások 6728'98

Átfutó kiadások 360'—

Kiadások összege 80477'59

Ebből levonva az előirányzott bevételt, marad fedezetlen 26199'76

Ezen összegből az összes állami adó-kat terheli 73497'57 korona.

Az jövedelemből esik az összes adó-nemekre 49570'18 korona.

A földadó kivételével a többi adónem-eket terheli 6980'02 korona.

A bevételből ezek javára esik 4707'65 korona.

Fedezetlen valamennyi adónemnél 23927 korona 39 fillér.

A földadó kivételével fedezetlen a többi adónemnél 2272 korona 37 fill.

Kivetési adó alap valamennyi adónem-nél 57214'70 korona.

A földadó kivételével 41260'97 kor.

Levonva valamennyi adonemből a pót-adómentesek adóját marad 2459'35 korona.

Pótadó mentes 872'13 korona.

Kivetési alap lessz tehát valamennyi adónem után 54755'35 korona.

Földadó lehagyásával a többi adónem 40388'84 korona.

Ezek szerint valamennyi adónem után esik 43'70 %, míg a földadó kivételével a több. adónembe 6'87 % póttadó vagy is tetemesen kevesebb a mult évinél, dacára annak, hogy az adóalap az idén 10000 koronával lett — kisebb, mint a mult évben volt.

Bál. Az aszói róm. kath. népiskola 3-ik tantermének felépítési költségeire 1904 évi november 5-én a nagyvendéglő összes terméiben jótékonycélu táncmulatság lesz, melyre csinos meghívóval hívják meg a mulatni vágyókat Beke Gyula elnök, Haulits Antal pénztárnok, Legányi József ellenőr, Tér Mihály alelnök. Belső díj személyjegy 1 kor. csaiadjegy 3 kor. Kezdeté este 8 órakor.

A szanatoriumi hölgybizottság. A József főherceg szanatoriumi egyesület hölgy-bizottsága már félig meddig városunkban is megalakult. A jótékonyság szolgálatába lé-pett nemesszivű hölgyek munkája máris észrevehető és bizonyos, hogy rövid időn belül szép eredményeket érnek el Amelynek részéről a legnagyobb lelkesedéssel hívjuk fel a t. közönséget, hogy a hölgybizottság tagjait, nemes munkájában, erejéhez mérten támogassa.

Verségi betyár csinyek. A mult va-sárnap valóságos Bachus ünnepet tartottak a versgiek. A korcsmák kora reggeltől telve voltak dorbézolókkal (de e templom annál üresebb volt) Az utczán dülöngő ordító-zó alakok megbotránkoztatták a jobb érzésűeket

s mindenki már előre az éj leple alatt el-fővetendő ismeretes borzalmas dolgokról suttogott. A sejtetem valósult. Alig 8 óra tájban az olvasó körben éppen együtt levő s egy jóra való büvész mutatványain mulató tagokat az ablakon keresztül hatalmas kö-bedobásával riasztották meg. Szerencsére a sulyos ködarab senkit sem talált s csupán az ablak szilánkjai sértettek meg többeket. Alig csillapult le az izgalom, midőn a köz-ségi bíró hírül hozta, hogy az éppen jelen-levő Miksa Gyuláné urnó lakását feltörték. Nevezett urnó s ott levő szomszédai háza sietvén, rémulve látják, hogy s többi szóm-szedok házai is fel vannak törve. A vakmerő betörők munkájukban megzavartatván szét-futottak s így kárt nem okozhattak. Vége harmadizben tüzi láрма zaja hallatszott, mire a társaság szétfutott. A zaj onnan ke-ltezett, hogy a csendőrség ismét egy be-törő bandát ugrasztott szét, kik közül töb-bet el is fogtak.

Uj bor

1 liter 26 krajczár

Kapható VARGA SÁNDOR vendéglőjében

Gödöllőn, Erzsébet-szálló.

ÜGYNÖKÖK

kerestetnek, kik az ujonnan kibocsátott

Erzsébet-királyné-sórsjegyek

törvényesen kiállított részletiveinek el-adásával foglalkozni akarnak.

Magas jutalék és jutalomdíj!

Sikeres működésnél esetleg havifizetés.

Anyag miatt forduljanak

DIRNFELD TESTVÉREK bank-házához V., Fűrdő-utca 4.

BUDAPEST.

ELADÓ.

Urilak Gödöllőn az állomáshoz közel.

— Két épület, — nagy kert. —

— Esetleg októbertől bérbeadandó. —

Czím a kiadóhivatalban. 3—51

Nyavalyatörés

Ki nyavalyatörés, görcs és más idegen állapotban szenved. kérjen iratot mely bérmentve kapható a szab. HATTYÚ GYÓGYSZERTÁR által — MAJNA FRANKFURT.

A leghiresebb KÖTŐGÉPEK

tömlőzárral házi és ipari célra

részletfizetésre is kapható.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

FOGL JÓZSEF LAJOS

I. styriai kötőgépgyár.

Képviselve Budapest VII., Erzsébet-k. 23.

Varrógépek és kerékpárok raklatai.

Kérjük csak **Neustein Fülöp** czimű hashajtó-piruláit,

melyek évek óta kiünneknek bizonyultak és előkelő orvosok által könnyű hashajtó- és feloldó-szerül ajánlatnak. — Egy doboz (15 pirula) 80 fillér.

Minden gyógyszeriarban kapható.

Neustein-féle gyógyszeriar, Bécs, I., Plankengasse 6.

